

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2011. szeptember 11.
Évközi 24. vasárnap

A bűnök bocsánatára

A mai evangéliumban a megbocsátásról hallottunk egy példabeszédet Jézustól. A gonosz szolga, akinek az úr elengedte nagy tartozását, szolgatársának egy kisebb adósságot sem volt hajlandó elengedni. Az úr irgalmas volt, de a szolga kegyetlenül viselkedett, amiért el is nyerte büntetését. A történet mondanivalója világos számunkra: bocsássunk meg ellenünk vétő embertársainknak, hogy mi is számíthassunk Isten irgalmára! Elmélkedjünk ma az oltáriszentség és a megbocsátás kapcsolatáról!

A szentmisében a kenyér átváltoztatását követően a pap a kelyhet veszi a kezébe, s a bor Krisztus Vérévé változtatásakor ezt imádkozza: „... Ez a vér értetek és sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára”. Talán nem is figyeltünk még fel arra, pedig egyáltalán nem véletlen, hogy a szentmise lényegi részében is a „bűnök bocsánatáról” beszélünk, pedig ennek a

kifejezésnek az átváltoztatáskor való használata jól mutatja, hogy mennyire szoros a kapcsolat az oltáriszentség és a bűnbocsánat között. Miben áll ez a kapcsolat?

A szentmise és az oltáriszentség az irgalmas Istenre irányítja figyelmünket, arra az Istenre, aki nem akarta, hogy az emberek elveszenek bűneik miatt, hanem úgy szeretett minket, hogy egyszülött Fiát adta nekünk. Minden szentmisében a megtérésre hívó Atya szavát halljuk és a megbocsátani kész Atyával találkozhatunk. A szentmise helye, a templom olyan atyai ház, ahová mi, a tékozló fiúk visszatérhetünk, s ahol a gyóntatószékben megtalálhatjuk Atyánkat, aki eltörli bűneinket.

Nem csupán emlékezés a szentmise, hanem áldozat is, s ez az áldozat-jelleg szintén kifejezően mutatja az oltáriszentség és a bűnbocsánat kapcsolatát. A Jézus áldozatát megjelenítő szentmise szüntelenül a személyes megtérés és bűnbánat őszinte választát várja tőlünk.

A megbocsátás útja

Úgy tűnik, hogy az Isten irgalma nem végtelen abban az értelemben, hogy minden embert üdvözítene, még azokat is, akik ezt nem akarják.

De végtelen az isteni megbocsátás abban az értelemben, hogy Isten kész minden embernek minden bűnét megbocsátani. Ennek egyrészt az a feltétele, hogy bűneinket beismerve bocsánatot kérjünk, másrészt az, hogy mi is legyünk irgalmasok másokkal szemben. A szívtelen szolga ez utóbbinál követte el a hibát, hiszen jelentős tartozásának elengedése után még egy kisebb összeget sem volt hajlandó elengedni társának. Csak akkor számíthatunk Isten

megbocsátó irgalmára, ha készek vagyunk embertársainknak megbocsátani.

Amikor irgalmasságot gyakorlunk az ellenünk vétkezőkkel szemben és megbocsátunk nekik, az isteni irgalmasságot utánozzuk. Láthatjuk azt is, hogy az isteni irgalom nem végtelen, s nem terjed ki azokra, akik nem akarnak megbocsátani.

A könyörtelen elszámoltatás, a szívtelen számonkérés és a bosszúállás helyett Jézus új utat ajánl követőinek: a kiengesztelődés, a békesség és a megbocsátás útját. Ez az út vezet csak az irgalom Istenének országába. Törekedjünk a szeretetteljes megbékélésre Istennel és embertársainkkal való kapcsolatunkban!

Ima megbocsátásért

Mi Atyánk! Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk másoknak!

Ne számold a hibáinkat, miképpen mi se számoljuk másokét. Adj nekünk még egy lehetőséget, miképpen mi is adunk még egyet másoknak.

Bocsánatod emeljen fel minket, hogy mi is a megbocsátás, az igazságosság és a béke munkásaivá váljunk.

Belátjuk: csak akkor mondhatjuk őszintén az imádságot, amelyet Jézustól tanultunk, ha mindnyájan teljes szívünkkel megbocsátunk egymásnak.

Évközi 24. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda, a Szent Kereszt felmagasztalása	Csütörtök, a fájdalmas Szűzanya	Péntek	Szombat	Évközi 25. vasárnap
Sir 27,33-28,9 Róm 14,7-9 Mt 18,21-35	1Tim 2,1-8 Lk 7,1-10	1Tim 3,1-13 Lk 7,11-17	Fil 2,6-11 Jn 3,13-17	Zsid 5,7-8 Jn 19,25-27	1Tim 6,2c-12 Lk 8,1-3	1Tim 6,13-16 Lk 8,4-15	Iz 55,6-9,20 Filem 20c-24,27a Mt 20,1-16a